

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Octauus. De signis quibus assecuretur mysticus se in hac vera, & non naturali priuatione constitutum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

tempore cibo potuque confortatur, ac toto postmodum die, noctuque in pugna, ignis, & ferri vulnera, doloresque sustinet. quo etiam respicere videtur Iob dicens; cum *a* audierit me, non credo quod exaudierit vocem meam. quasi enim coadstat, tanquam aquæ inundantes, rugitus consuetæ desolationis, ita ut si in solatio figere vellet pedem; non tamen hoc ipsum adhuc liceret, quando quidem diuinitus immixta consolatio, hoc loco non nisi ad tempus confortandi gratia, concedatur. & quum itineris molestia tantò leuius feratur, quantò securior quis redditur, se in via non aberrare, consequenter dicemus,

De signis, quibus assuretur mysticus se in hac vera, & non naturali priuatione constitutum.

ARTICVLVS OCTAVVS.

His b fieri incipientibus respicite, & leuate capita vestra, quia appropinquat redemptio vestra. ac si diceret, o pia anima, quis est iste, ut fieret Domino non iubente, utque dubiosa hæsitatione contristetur, num ea quæ hucusque in amore deficiente contigerunt, ex spiritali profectu; an potius ex proprijs defectibus, & negligentijs, procedant; Deo placeant, vel displiceant magis? sciendum ergò; duo esse potissimum signa euidencia quo-

dammodò ad habendam securitatem, num quis in hac vera, de qua hic loquimur, & non naturali, ac immortificata e priuatione constitutus sit. & primum quidem est, si quis aliquot annis, licet non nisi tribus fortè, vel quatuor in vita interiori se se exercendo, satis benè recollectioni, & contemplationi vacasset; siue hoc amorosè, & cum sensibili deuotione, siue aride; at tamen comite animoso proposito, resignatione, & quadam transcendentia amicabilem interioritatis, contigerit: postmodum verò in modo interius agendi, animaduertat sese paulatim deficere, & tam interna quam externa exercitia mortificationis, & orationis mentalis, non amplius solita facilitate, pace, & recollectione peragere posse: licet secundum desiderium, & bonam voluntatem, ad mortificationes, & virtutes, ac etiam ad interiora sua, maiorem quam vnquam alias, sentiat inclinationem. pro quorum maiori securitate, ad praxin facit adducere, quod Harpius de hoc proposito sentit [quibusdam, inquit, ad tramitem *f* vitæ perfectioris primitus aspirantibus, aut etiam, in initio suæ conuersionis, sicut Apostolo Paulo, ad tertium cælum raptò, concessum est benignitate largitoris, huiusmodi tamen (ut frequenter) post adeptam tantam diuinæ celsitudinis consolationem, postmodum indicibilibus angustijs, & tentationibus etiam execrandis,

X 3

& prel-

a Iob c. 9. *b* Luc. 21. *c* Thren. 3. *d* Plura apud B. Io. de cruce de obs. noct. l. 1. c. 9. & 12. c. 1. p. dec. 5. n. 9. flib. 3. p. 4. c. 26.

& pressuris spiritualibus, vel corporalibus probare crebrius, & examinare Deus assolet, sicut examinatur argentum, prout oculata fide in plerisque conspexi. Quorum mirabilem divinæ clementiæ prælibatam gratiam agnoscentes, tantis pressuris postmodum frequenter agitari vidi: quod nec ore exprimi, nec inexpertis (vt puto) vera credulitas ingeri possit. nam, & Augustinus, & Bernardus illorum pressuram infernali pœnalitati non inconuenienter assimilare conati sunt. in cuius etiam argumentum de Paulo in primordio conuersionis, tam feliciter raptus, eodem tempore, Dominus ait. Ego ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati.]

Tam admirabilis porrò vicissitudinis internæ, fundamentalis ratio, in eo consideratur, quod in initio [actus naturalis, *a* & supernaturalis dilectionis sint similes,] & sapido gustu quæuis amorosa deglutiantur, vt optima, & purè spiritualia quæque. cum autem in progressu delicatiorem mysticus consequitur diuinum gustum; in tantum priores status, fruitiones, & quidquid demum amicitiae cœlestis vnquam susceperat. indicibili auersione, & tædio sordent, vt multò leuius ferat, quidquid in interiori suo amarulentiae degustandum adhæret, quam vt illa priora, vel cogitare, vel sibi optare velit. modicum enim illud, per quod in spiritu purè, de supremo consortio altissimi, vigilias agit; incomparabiliter

plus luminis, & veritatis, quam omnia præterita continet. quia verò illud quo in purè spiritu viuit, & alitur, valde modicum est, non potest in inferiores vires, & sensibilem hominem fortiter influere; atque ita necessariò tota hominis circumferentia, eiusque appetitus variè alliciuntur, aggrauantur, angustiantur, & comprimuntur.

Secundum verò signum est, quando gemitibus inenarrabilibus conqueritur, se, vel peccatorum præteritorum grauitate, vel negligentijs, aut se se varijs accommodandi modis ignorantia, eiusmodi amoris priuationem, causasse; maximeque dolet se vnquam mysticæ vitæ initia dedisse; frustra tamen cupiens ab illa recedere, in vinculis charitatis iam constricta, & dono *b* fortitudinis in spiritu roborata; ita vt, licet secundum naturam inclinationem mallet communiter, vt alij, sui iuris esse, & moraliter bene viuere: attamen secundum illam fortissimam, & intimam ad Deum tendentiam, institutum cupiat prosequi. ex qua quidem repugnantia prouenit, vt nec ab amantissimo alioqui spirituali magistro, sibi persuaderi permittat hunc amoris defectum non tam ex similibus causis, quam ex necessaria amoris depuratione prouenire. sicuti ergò necessarium est circa primum, vt scilicet in Deum amor, qui valde impurus adhuc est, & ita ad diuina, sicut ad alia quæuis creata, cum sensibili, & humano agendi modo ferri consuevit,

corri.

a S. Bonati. 4. distinct. at. D. 4. *b* Vt inf. Dec. 2. n. 9.

corrigatur; ita etiam circa secundum hoc, oportet, ut in turbine te conerit, & multiplicet vulnera tua etiam sine causa; nec sinat conquiescere spiritum tuum, & impleat te amaritudinibus; licet tota vita, etiam usque ad virilem, & maturam ætatem producta, nullum graue peccatum, scilicet, & voluntariè commisisses.

Sed non tam in eo cardo rei versatur, ut quis sciat amorem illum, qui in principio aliquot annis perseverat, & ingens esse videtur, in spiritualem amorem redigendum esse; aut quod etiam nullius quidem grauioris culpæ, sed ex humana fragilitate, subindè leuioris duntaxat negligentia defectus incurrisse, videat: quam, ut humili resignatione, sollicita custodia sensuum, & passionum, ac etiam filiali amore, reuerentia, & confidentia se, suaque in tempore, & æternitate Deo committat: eiusque directioni amplius, quam propria in bono operando, &

proficiendo existimationi se credat. Cum ergò non sit, qui se abscondat à calore eius, & omnes qui per dona habituum supernaturalium, ad status perfectioris amoris deducuntur, in hac amoris deficientia concurrant; a quolibet pia anima in eiusmodi alteratione, bono sit animo, sciens quod appropinquet redemptio eius, quodque in proximo sit, quod à Deo curetur: nec quidquam ex eo dubij admittat, quod videat commilitonem aliquem non tam graui, ut ipsa, pressura, & anxietate in tentatione probari: cum vnus magis b minusuè intensè, pro naturæ, conditionis, & gratiæ diuinæ inæqualitate, de calice Domini bibat. Interea verò, cum à supradictis passionibus quodammodo respirare, & in intimo spiritus essentiali aliquam resignationem subodorari cœperit, ad ea quæ in fine priuationis, transeundum erit.

a Inf. Der. 2. 4. b Ibid. 4. 7.

ET